

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Būsimoji Europos tarptautinė investicijų politika

P7_TA(2011)0141

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl būsimosios Europos tarptautinės investicijų politikos (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 7 d. Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Visapusiškos Europos tarptautinės investicijų politikos kūrimas“ (COM(2010)0343), taip pat į 2010 m. liepos 7 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma valstybių narių ir trečiųjų šalių dvišaliams investicijų susitarimams skirta pereinamojo laikotarpio tvarka (COM(2010)0344),
 - atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020), taip pat į 2010 m. lapkričio 9 d. Komisijos komunikatą Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Prekyba, augimas ir tarptautinė arena. Prekybos politika – svarbiausia ES 2020 m. strategijos sudėtinė dalis“ (COM(2010)0612),
 - atsižvelgdamas į ES Tarybos susitikimo, vykusio 2010 m. spalio 25 d., išvadas dėl išsamios Europos tarptautinės investicijų politikos,
 - atsižvelgdamas į atnaujintas Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) gaires tarptautinėms įmonėms,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su valstybių narių įsipareigojimų nevykdymu, o būtent 2009 m. kovo 3 d. sprendimą byloje *Komisija prieš Austriją* (byla C-205/06), 2009 m. kovo 3 d. sprendimą byloje *Komisija prieš Švediją* (byla C-249/06) ir 2009 m. lapkričio 19 d. sprendimą byloje *Komisija prieš Suomiją* (byla C-118/07),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomones (A7-0070/2011),
- A. kadangi pagal Lisabonos sutartį tiesioginės užsienio investicijos (TUI) priskiriamos išimtinai ES kompetencijai, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 straipsnio 1 dalies e punkte, 206 ir 207 straipsniuose,
- B. kadangi nuo 1959 m. valstybės narės sudarė per 1 200 dvišalių investicijų sutarčių (DIS) dvišaliu lygmeniu ir iš viso buvo sudaryta beveik 3 000 DIS,
- C. kadangi visuotinai pripažinta, kad užsienio investicijos gali pagerinti priimančiosios šalies konkurencingumą, tačiau investuojant užsienio šalyse gali būti būtina užtikrinti pagalbą žemos kvalifikacijos darbuotojų prisitaikymui; kadangi visoms vyriausybėms tenka pareiga skatinti teigiamą investicijų poveikį, kartu užkertant kelią bet kokiam kenksmingam jų poveikiui,

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

- D. kadangi SESV 206 ir 207 straipsniuose TUI neapibrėžiamos ir kadangi Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ⁽¹⁾ yra tiksliai apibrėžęs, kaip jis supranta TUI, remdamasis trimis kriterijais: šios investicijos turėtų būti ilgalaikės, sudarančios bent 10 % bendrovės filialo nuosavo kapitalo / akcijų, suteikiančios investuotojui valdymo kontrolės teisę bendrovės filialo operacijų atžvilgiu, kadangi šis apibrėžimas atitinka TVF ir EBPO apibrėžimus ir yra priešingybė visų pirma investicijų portfeliams ir intelektinės nuosavybės teisėms; kadangi sunku aiškiai atskirti TUI ir investicijų portfelius, o griežtą teisinę apibrėžtį bus sunku pritaikyti realioje investavimo praktikoje,
- E. kadangi kai kurios valstybės narės naudoja plačias sąvokos „užsienio investuotojas“ apibrėžtis, pagal kurias norint nustatyti įmonės registracijos šalį pakanka paprasčiausio pašto adreso; kadangi dėl to kai kurios įmonės gali pareikšti ieškinius savo registracijos šalims pasinaudodamos dvišalėmis investicijų sutartimis, kurias pasirašė trečiosios šalys; kadangi bet kuri Europos bendrovė turėtų turėti galimybę remtis būsimaisiais ES investicijų susitarimais arba laisvosios prekybos susitarimuose esančiais skyriais apie investicijas,
- F. kadangi išskylant naujoms šalims, turinčioms didelius investavimo pajėgumus ir vietos ar pasaulio mastu turinčioms didelę galią, keičiasi klasikinis supratimas, kad investuoti gali tik išsivysčiusios šalys,
- G. kadangi po pirmųjų ginčų sprendimo bylų dešimtajame dvidešimto amžiaus dešimtmetyje nepaisant bendros teigiamos patirties pastebėti keli probleminiai aspektai, nes susitarimuose naudojant neaiškią kalbą atsiranda skirtingo aiškinimo galimybė, būtent tai, kad gali kilti konfliktas, susijęs su privačiais interesais ir valdžios institucijų atliekama reguliavimo misija, pavyzdžiui, tai atvejais, kai priėmus teisėtus teisės aktus tarptautiniai arbitrai valstybę pripažino kalta pažeidus „teisingo ir nešališko režimo“ principą,
- H. kadangi JAV ir Kanada – pirmosios valstybės, nukentėjusios nuo tokių teismų sprendimų, – nustatė savo DIS modelį, pagal kurį arbitražas turi ribotas aiškinimo galimybes ir pagal kurį užtikrinama geresnė jų valdžios institucijų veiklos erdvės apsauga,
- I. kadangi Komisija išvardijo šalis, kurios turi būti derybų dėl pirmųjų investicijų susitarimų privilegijuotosios partnerės (Kanada, Kinija, Indija, Pietų Amerikos šalių bendrosios rinkos (MERCOSUR) valstybės, Rusija ir Singapūras),
- J. kadangi naujai įsteigta Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) taip pat sustiprins ES matomumą ir vaidmenį pasaulyje, įskaitant ES prekybos tikslų skatinimą ir gynimą, taip pat investicijų srityje,
1. pripažįsta, kad pagal Lisabonos sutartį TUI šiuo metu patenka į išskirtinės ES kompetencijos sritį; pabrėžia, kad ši nauja ES kompetencija yra dvigubas iššūkis, nes kyla problemų valdant esamas DIS ir sunku nustatyti Europos Sąjungos investicijų politiką, kuri atitiktų investuotojų ir valstybių, į kurias ketinama investuoti, lūkesčius ir kartu platesnius ES ekonominius interesus ir išorės politikos tikslus;
 2. pritaria naujai ES kompetencijai ir ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti šia proga ir kartu su Parlamentu sukurti integruotą ir darnią investicijų politiką, kuri skatintų kokybiškas investicijas ir darytų teigiamą poveikį pasaulinei ekonomikos pažangai ir tvariam vystymuisi; mano, kad Parlamentas turi aktyviai dalyvauti formuojant būsimą investicijų politiką ir kad norint tai užtikrinti būtina, jog būtų tinkamai konsultuojamasi dėl būsimų derybų įgaliojimų ir reguliariai rengiami prasmingi pasitarimai vykstančių derybų padėties klausimais;

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimas Test Claimants in the FII Group Litigation prieš Commissioners of Inland Revenue byloje (Byla C-446/04).

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

3. pažymi, kad ES yra svarbus ekonominis blokas, kuris turi didžiulį svorį derybose; mano, kad bendra investicijų politika gali atitikti ir investuotojų, ir susijusių valstybių lūkesčius ir gali padėti padidinti ES ir jos įmonių konkurencingumą ir padidinti užimtumą;

4. pažymi, kad reikalinga koordinuota europinė sistema, skirta tikrumui užtikrinti ir skatinanti laikytis Europos Sąjungos principų ir tikslų;

5. primena, kad dabartiniame globalizacijos etape smarkiai išaugo TUI, kurios 2007 m., prieš tai, kai investicijas paveikė pasaulio ekonomikos ir finansų krizė, buvo pasiekusios rekordinį lygį ir sudarė beveik EUR 1 500 mlrd., o ES buvo didžiausias TUI šaltinis viso pasaulio ekonomikoje; vis dėlto pabrėžia, kad 2008 ir 2009 m. investicijų sumažėjo dėl pasaulio finansų ir ekonomikos krizės; taip pat pabrėžia, kad maždaug 80 proc. visų pasaulio TUI vertės tenka tarpvalstybiniais bendrovių susijungimams ir išsigijimams;

6. teigiamai vertina Komisijos komunikatą „Visapusiškos Europos tarptautinės investicijų politikos kūrimas“, tačiau pabrėžia, kad skiriant didelį dėmesį investuotojų apsaugai reikėtų geriau spręsti teisės apsaugoti valstybės reguliavimo pajėgumus problemą ir laikytis ES išsipareigojimo skatinti vystymosi politikos darną;

7. mano, kad investuotojams aktyviai prisidedant prie valstybių, kuriose investuojama, vystymosi tikslų rėmimo, t. y. kai vietos ekonomika remiama perduodant technologijas ir naudojama vietos darbo jėga bei sąnaudos, investicijos gali daryti teigiamą poveikį augimui ir užimtumui ne tik ES, bet ir besivystančiose šalyse;

8. ragina Komisiją atsižvelgti į patirtį, įgytą daugiašaliu ir dvišaliu lygmenimis, ypač susijusią su nepavykusiomis EBPO derybomis dėl daugiašalio investicijų susitarimo;

9. ragina Komisiją rūpestingai ir koordinuotai parengti ES investavimo strategiją remiantis geriausia patirtimi, įgyta sudarant DIS; atkreipia dėmesį į turinio skirtumus valstybių narių sudarytuose susitarimuose ir ragina Komisiją suderinti šiuos skirtumus siekiant pateikti aiškų Sąjungos investicijų susitarimų modelį, kuris taip pat būtų pritaikomas pagal šalies partnerės išsivystymo lygį;

10. ragina Komisiją kiek galima racionaliau parengti neprivalomas gaires, pvz., DIS modelio forma, kurias valstybės narės galėtų naudoti siekdamos didinti tikrumą ir nuoseklumą;

Sąvokų apibrėžtys ir taikymo sritis

11. prašo Komisiją pateikti aiškias investicijų, įskaitant TUI ir investicijų portfelį, kurios turi būti apsaugotos, apibrėžtis; vis dėlto mano, kad neturi būti apsaugotos spekuliacinės investicijos, kaip apibrėžė Komisija; tvirtina, kad, kai į investicijų susitarimo, įskaitant tuos susitarimus, dėl kurių jau yra pasiūlyti įgaliojimų projektai, taikymo sritį yra įtrauktos intelektinės nuosavybės teisės, nuostatos neturėtų daryti neigiamą poveikį generinių vaistų gamybai ir jose turi būti paisoma TRIPS sutarties išimčių dėl visuomenės sveikatos;

12. susirūpinęs pažymi, kad derantis dėl daugybės įvairių investicijų būtų supainiota išskirtinė ir pasidalijamoji kompetencija;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

13. ragina įvesti terminą „ES investuotojas“, kuriuo būtų pabrėžiama, atsižvelgiant į SESV 207 straipsnio esmę, kad svarbu skatinti investuotojus iš visų valstybių narių investuoti vienodomis sąlygomis, užtikrinant jiems sąlygas veikti ir apsaugoti savo investicijas vienodomis sąlygomis;

14. primena, kad standartinėje ES valstybės narės sudaromoje DIS naudojama plati sąvokos „užsienio investuotojas“ apibrėžtis; prašo Komisiją įvertinti, kuriais atvejais tuo buvo piktnaudžiaujama; prašo Komisiją pateikti aiškią „užsienio investuotojo“ apibrėžtį remiantis šiuo įvertinimu ir naujausia EBPO pateikta etalotine TUI apibrėžtimi;

Investuotojų apsauga

15. pabrėžia, kad visų ES investuotojų apsauga turėtų likti pagrindiniu investicijų susitarimų prioritetu;

16. pažymi, kad derybos dėl DIS reikalauja daug laiko; ragina Komisiją panaudoti savo darbuotojų ir materialinius išteklius deryboms dėl ES investicijų sutarčių ir jų sudarymo;

17. mano, kad prašymas, kurį Taryba pateikė savo išvadose dėl Komunikato – kad naujasis Europos teisinis pagrindas neturėtų daryti neigiamo poveikio investuotojų apsaugai ir garantijoms, suteikiamoms pagal esamus susitarimus - galėtų sukelti riziką, jog bet kokiam naujam susitarimui bus priešinamasi, ir dėl to atsitiks taip, kad didėjančių užsienio investicijų į ES laikotarpiu būtina investuotojo apsaugos ir tesės reguliuoti apsaugos pusiausvyra atsidurs pavojuje; be to, meno, kad tokia vertinimo kriterijaus formuluotė gali prieštarauti SESV 207 straipsnio prasmei ir esmei;

18. mano, kad būtinybė nustatyti „pažangiausią patirtį“, nurodoma ir Tarybos išvadose, yra protingesnis ir veiksmingesnis pasirinkimas, nes leidžia plėtoti nuoseklią Europos investicijų politiką;

19. mano, kad būsimieji investicijų susitarimai, kuriuos sudarys ES, turėtų būti paremti geriausia valstybių narių patirtimi ir juose turėtų būti atsižvelgta į šiuos standartus:

— nediskriminavimo (nacionalinis režimas ir didžiausio palankumo režimas): užsienio ir nacionaliniai investuotojai privalo veikti „panašiomis sąlygomis“ ir turi būti užtikrinamas didesnis lankstumas didžiausio palankumo režimo sąlygose, kad nebūtų trukdoma regionų integracijos procesams besivystančiose šalyse;

— nešališko ir teisingo režimo, kuris apibrėžiamas remiantis režimo lygiu, kuris nustatytas pagal tarptautinę paprotinę teisę,

— apsaugos nuo tiesioginio ir netiesioginio nusavinimo, pateikiant aiškios ir sąžiningos pusiausvyros tarp viešųjų ir privačių interesų apibrėžtį ir numatant tinkamą kompensaciją už žalą, patirtą neteisėto nusavinimo atveju;

20. prašo Komisiją įvertinti galimą vadinamojo apsaugos straipsnio įtraukimo į būsimus Europos investicijų susitarimus poveikį ir pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

21. ragina Komisiją derantis dėl patekimo į rinką su savo pagrindiniais prekybos partneriais, atstovaujančiais išsivysčiusiems šalims, ir kylančios ekonomikos šalimis užtikrinti abipusiškumą, kartu turint mintyje, kad reikia neįtraukti pažeidžiamų sektorių ir išlaikyti ES prekybos santykių su besivystančiomis šalimis asimetriją;

22. pažymi, kad laukiamas tikrumo pagerinimas padės MVĮ investuoti užsienyje, todėl pažymi, kad derybose turi būti išgirstas MVĮ balsas;

Teisės reguliuoti apsauga

23. pabrėžia, kad būsimouose investicijų susitarimuose, kuriuos sudarys ES, turi būti paisomos valstybės įsikišimo galimybės;

24. reiškia didelį susirūpinimą dėl tarptautinių arbitražo veiksnių laisvės lygio plačiai aiškinant investuotojų apsaugos sąlygas, nes dėl to pašalinama valstybės galimybė teisiškai reguliuoti; ragina Komisiją parengti aiškų investuotojų apsaugos standartų apibrėžimą, kad būtų išvengta šių problemų naujuose investicijų susitarimuose;

25. ragina Komisiją į visus būsimojus susitarimus įtraukti specialias sąlygas, pagal kurias nustatoma susitarimo šalių teisė reguliuoti, *inter alia*, nacionalinio saugumo, aplinkos, visuomenės sveikatos, darbuotojų ir vartotojų teisių, pramonės politikos ir kultūrų įvairovės apsaugą;

26. pabrėžia, kad Komisija kiekvienu konkrečiu atveju sprendžia dėl sektorių, kuriems būsiami susitarimai nebus taikomi, pavyzdžiui, pažeidžiamiems sektoriams, kaip antai kultūros, švietimo, visuomenės sveikatos, ir nacionalinei gynybai strategiškai svarbiems sektoriams, ir prašo Komisiją informuoti Europos Parlamentą apie kiekvienu atveju jos gautus įgaliojimus; pažymi, kad Europa taip pat turėtų atsižvelgti į savo partnerių, atstovaujančių besivystančioms šalims, rūpesčius ir neprašyti didesnės liberalizacijos, jei šie partneriai manytų, kad tam tikrų sektorių apsauga reikalinga minėtų partnerių vystymuisi, ypač viešųjų paslaugų srityje;

Socialinių ir aplinkos standartų įtraukimas

27. pabrėžia, kad vykdamą būsimą ES politiką turės būti skatinamos ir tvarios bei aplinkai nekenksmingos investicijos (ypač gavybos pramonės srityje) ir kokybiškos darbo sąlygos įmonėse, į kurias investuojama; prašo Komisijos įtraukti į visus būsimojus susitarimus nuorodą į atnaujintas EBPO gaires dėl daugiašalių įmonių;

28. dėl platesnio masto laisvosios prekybos susitarimuose (LPS) esančių skyrių apie investicijas dar kartą pakartoja savo raginimą, kad įmonių socialinės atsakomybės sąlyga ir veiksmingos socialinės ir aplinkos sąlygos turi būti įtrauktos į kiekvieną ES pasirašomą LPS;

29. reikalauja, kad Komisija įvertintų, kaip šios sąlygos buvo įtrauktos į valstybių narių sudaromus DIS ir kaip jos galėtų būti įtrauktos ir į būsimojus atskirus investicijų susitarimus;

30. džiaugiasi, kad keliose esamose DIS jau dabar yra nustatytos sąlygos, draudžiančios mažinti socialiniuose ar aplinkos teisės aktuose išdėstytus reikalavimus, siekiant pritraukti investicijų, ir ragina Komisiją apsvarstyti tokių sąlygų įtraukimą į savo būsimojus susitarimus;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

Ginčų sprendimo tvarka ir ES atsakomybė

31. mano, kad dabartinė ginčų sprendimo sistema turi būti pakeista siekiant įtraukti reikalavimus dėl didesnio skaidrumo, galimybės šalims pateikti apeliacinius skundus, įpareigojimo išnaudoti vietines teisės gynimo priemones, jei jos pakankamai patikimos, kad būtų užtikrintas teisingas procesas, galimybės pasinaudoti *amicus curiae* informacija ir dėl įpareigojimo pasirinkti vienintelę arbitražo sprendžiant investuotojo ir valstybės ginčą vietą;
32. mano, kad siekiant užtikrinti visapusišką investicijų apsaugą be tarpvalstybinių ginčų sprendimo procedūrų taip pat turi būti taikomos investuotojo ir valstybės ginčų sprendimo procedūros;
33. supranta, kad ES negali taikyti Tarptautinio ginčų dėl investicijų sprendimo centro ir Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos ginčų sprendimo priemonių, nes pati ES nėra nė vienos iš šių organizacijų narė; ragina ES į kiekvieną ES investicijų sutartį įtraukti skyrių dėl ginčų sprendimo vadovaujantis šioje rezoliucijoje siūlomomis reformomis; reikalauja, kad Komisija ir valstybės narės, kaip svarbūs tarptautiniai subjektai, turėtų prisimti atsakomybę ir dirbti siekdamas būtinos Tarptautinio investicinių ginčų sprendimo centro ir JT tarptautinės prekybos teisės komisijos taisyklių reformos;
34. ragina Komisiją rasti sprendimų, kuriais MVĮ būtų sudaroma galimybė lengviau apmokėti dideles ginčų sprendimo tvarkos išlaidas;
35. ragina Komisiją kuo greičiau pateikti reglamentą dėl to, kaip turėtų būti paskirstyta atsakomybė ES ir nacionaliniais lygmenimis, visų pirma finansinė atsakomybė, tais atvejais, kai ES pralaimi bylą tarptautiniame arbitraže;

Partnerių pasirinkimas ir Parlamento įgaliojimai

36. pritaria principui, kad būsimųjų ES investicijų susitarimų prioritetiniai partneriai yra šalys, kurios turi didelį rinkos potencialą, tačiau kuriose užsienio investicijos turi būti saugomos geriau;
37. pažymi, kad investavimo rizika paprastai yra didesnė besivystančiose ir mažiau išsivysčiusiose šalyse ir kad stipri, veiksminga investuotojų apsauga sudarant investicijų susitarimus yra esminis dalykas siekiant apsaugoti Europos investuotojus, galintis pagerinti valdymą ir užtikrinti stabilumą, būtiną siekiant padidinti TUI šiose šalyse; pažymi, kad, siekiant, jog investicijų susitarimai toliau teiktų naudą šioms šalims, jie taip pat turi būti grindžiami investuotojų įsipareigojimais gerbti žmogaus teises ir laikytis antikorupcinių standartų, nes tai yra platesnės ES ir besivystančių šalių partnerystės siekiant mažinti skurdą dalis; ragina Komisiją įvertinti perspektyvias būsimas partneres, remiantis valstybės narės patirtimi sudarant DIS;
38. reiškia susirūpinimą dėl to, kad mažiausiai išsivysčiusioms šalims tenka ypač mažai TUI ir kad paprastai jose investuojama į gamtinius išteklius;
39. mano, kad besivystančiose šalyse turėtų būti labiau remiamos vietos įmonės, ypač numatant paskatas didinti jų produktyvumą, užtikrinti glaudesnę bendradarbiavimą ir gerinti darbuotojų įgūdžius – tai tos sritys, kuriose yra didelis ekonominio vystymosi, konkurencingumo ir augimo skatinimo besivystančiose šalyse potencialas; taip pat ragina perduoti besivystančioms šalims naujas ES žaliąsias technologijas, nes tai geriausias būdas skatinti tvarų ekologišką augimą;

2011 m. balandžio 6 d., trečiadienis

40. ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai atsižvelgti į Parlamento poziciją prieš pradėdant derybas dėl investicijų, taip pat per šias derybas; primena Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Komisijos santykių turinį ir ragina Komisiją konsultuotis su Parlamentu, kad derybų įgaliojimai jam būtų perduoti pakankamai anksti siekiant išreikšti jo poziciją, o Komisija ir Taryba į Parlamento poziciją deramai atsižvelgtų;

41. pabrėžia būtinybę įtraukti EIVT delegacijų vaidmenį į būsimos investicijų politikos strategiją, pripažįstant jų galimybes ir vietinę patirtį kaip strategines vertybes įgyvendinant naujus politikos tikslus;

*

* *

42. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybėms narėms, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui.

Bendrijų finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu

P7_TA(2011)0142

2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijų finansinių interesų apsaugos. Kova su sukčiavimu. 2009 m. metinė ataskaita (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo rezolucijas dėl ankstesnių Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) metinių ataskaitų,
- atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 14 d. Komisijos ataskaitą Tarybai ir Europos Parlamentui „Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos ir kovos su sukčiavimu 2009 m. metinė ataskaita“ (COM(2010)0382) ir jos priedus (SEC(2010)0897 ir SEC(2010)0898),
- atsižvelgdamas į OLAF dešimtąją veiklos ataskaitą – 2010 m. ataskaitą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų 2009 finansinių metų biudžeto vykdymo metinę ataskaitą kartu su audituotų institucijų atsakymais ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų 2009 finansinių metų metinę iš aštuntojo, devintojo ir dešimtojo Europos plėtros fondų (EPF) finansuojamos veiklos ataskaitą kartu su Komisijos atsakymais ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 319 straipsnio 3 dalį ir 325 straipsnio 5 dalį,
- atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ OL C 303, 2010 11 9, p. 1.

⁽³⁾ OL C 303, 2010 11 9, p. 243.

⁽⁴⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.